

DE RATEL

Kwartaalblad over de Huizer historie

Losse nummers € 3,50

Historische Kring Huizen

Historische Kring Huizen

Vereniging Historische Kring Huizen
Postadres: Elleboogstraat 19, 1271 RG Huizen
www.historischekringhuizen.nl
E-mail: info@historischekringhuizen.nl
Facebook: facebook.com/historischekringhuizen

Bestuur

Voorzitter: A.E.J. Doyer, Sterreboslaan 11, 1272 PA Huizen, telefoon 035-6951017
e-mail: voorzitter@historischekringhuizen.nl
Secretaris: M. Geers, Elleboogstraat 19, 1271 RG Huizen, telefoon 06-51292423
e-mail: secretaris@historischekringhuizen.nl
Penningmeester: R.V. Bout, Kronenburgerstraat 8, 1271 PK Huizen, telefoon 035-8880136
e-mail: penningmeester@historischekringhuizen.nl
Bestuurslid: G.H. Schaap, Beemsterboerstraat 2, 1271 SE Huizen, telefoon 035-5251669
K. Schipper, Grenspad 58, 1271 XR Huizen, telefoon 035-5260066

Werkgroepen

In onze vereniging zijn een aantal werkgroepen of personen actief met een bepaald onderwerp. Een bijzondere plaats neemt de werkgroep Klederdracht in. Naast historisch onderzoek geeft deze werkgroep ook presentaties in Huizer klederdracht. De werkgroep Dialect is een voortzetting van de Huizer Dialect Werkgroep welke van 1972 tot 2001 zelfstandig heeft gefunctioneerd. Voor meer informatie over de werkgroepen kunt u zich wenden tot de secretaris of tot de contactpersonen:

Werkgroep Archief:	Vacant
Werkgroep Beeld en geluid:	C. Sijl, telefoon 035-5252873
Werkgroep Dialect:	K. Schipper, telefoon 035-5260066
Werkgroep Genealogie:	mevrouw S. Scholtz-Bunschoten, telefoon 035-5241594
Werkgroep Handel en industrie:	K. Schipper, telefoon 035-5260066
Werkgroep Klederdracht:	mevrouw S. Scholtz, e-mail klederdrachtgroephuizen@xs4all.nl
Werkgroep Oude Begraafplaats:	Informatie in het archief
Werkgroep Visserij:	K.H. Westland, telefoon 035-5242006

Diverse

Archief: Achterbaan 82 ('t Schoutenhuis), 1271 TZ Huizen, telefoon 035-5250223.
Geopend op maandag van 09.15 uur tot 14.00 uur; uitgezonderd de eerste maandag van de maand.

Ledenadministratie: M. Geers, Elleboogstraat 19, 1271 RG Huizen, telefoon 06-51292423
e-mail: secretaris@historischekringhuizen.nl

Lidmaatschap: De bijdrage per jaar is minimaal € 15,00 per persoon of € 17,50 per gezin of voor een organisatie. Voor leden woonachtig in het buitenland geldt een toeslag. Het lidmaatschap gaat in per 1 januari. De reeds verschenen nummers van de Ratel van de lopende jaargang worden toegezonden. Het lidmaatschap wordt automatisch verlengd, tenzij voor 1 december schriftelijk bericht van opzegging is ontvangen bij de ledenadministrateur.

Giften en legaten: De vereniging is erkend als instelling van algemeen nut en betaalt daardoor minder of geen successierechten. *Uw bijdragen, contributies, giften, periodieke schenkingen en erfstellingen kunnen fiscale voordelen bieden. Indien u meer informatie wenst, graag contact opnemen met de penningmeester.*

Bankrelatie: Rabobank nummer NL50 RABO 0329 9603 69

Handelsregister: Kamer van Koophandel te Hilversum, nummer 40517042

Oprichtingsdatum: 11 oktober 1979

De vereniging stelt zich onder meer tot doel het bevorderen en verbreiden van de kennis over de cultuur, dialect, folklore, geschiedenis en klederdracht van de gemeente Huizen. Zij tracht dit doel te bereiken door steun te geven aan historisch onderzoek en het uitgeven van publicaties. Verder door het organiseren van bijeenkomsten, excursies, lezingen, presentaties en tentoonstellingen. Ook ijvert zij voor het behoud van de cultuurhistorische en karakteristieke waarden van de gemeente Huizen. Leden van de vereniging Historische Kring Huizen krijgen vier keer per jaar het verenigingsblad de 'Ratel' toegestuurd. Voorts is er vier keer per jaar een lezing met gratis entree voor leden van de Historische Kring Huizen.

Ratel

De 'Ratel' is een uitgave van de Historische Kring Huizen. Het blad verschijnt vier keer per jaar in de maanden februari, mei, september en december. De inhoud valt onder verantwoordelijkheid van de redactie, behoudens bestuursmededelingen.

Redactiecommissie: Janny Stevens-Melein, telefoon 035-5250977; Janine van der Hulst-Veerman

Eindredactie: Wendy van Noppen, telefoon 035-5253783

Redactieadres: mevrouw W. van Noppen, Brede Englaan 12, 1272 GS Huizen, telefoon 035-5253783

E-mail: ratel@historischekringhuizen.nl

Drukwerk: Drukkerij J. Bout & Zn. te Huizen, telefoon 035-5253293

Jaarindex: F. Schravervus

ISSN: 1571-0130

Losse nummers: € 3,50 per exemplaar of € 14,00 per jaargang plus verzendkosten. Losse nummers van de 'Ratel' zijn verkrijgbaar bij de museumwinkel van het Huizer museum of bij de secretaris.

Overname artikelen: ©2019 HKH, overname uitsluitend na schriftelijke toestemming redactie.

Kopij: Kopij, liefst vergezeld van foto's, schriftelijk inleveren op het redactieadres.
Bij voorkeur per e-mail in Word. Auteursinstructies zijn beschikbaar.

In de afgelopen periode is er veel gebeurd waar we met plezier en trots op terug kunnen kijken. Te beginnen met de leden avond van 12 september waar, in een goed gevulde zaal (ca. 80 man), Martin Geers tot secretaris werd benoemd (welkom!) en Ron Coevée een zeer boeiende lezing over de Gooische Stoomtram gaf. Op 14 september (Open Monumentendag/Huizerdag) organiseerden wij weer een goed bezochte torenbeklimming tijdens de openstelling van de Oude Kerk. Op 21 september vond de fietstocht "Sporen uit het Verleden" plaats en op 5 oktober de rondleiding op de Oude Begraafplaats. Alle drie "klassiekers" die het altijd weer goed doen en op ons programma blijven staan. Jan Rebel gaf 27 november een lezing in de Boerderij over de loopgraven rondom Huizen. En in het Nieuwsblad voor Huizen staat maandelijks een column vanuit de Historische Kring, geschreven door Janine van der Hulst-Veerman.

En daarnaast de activiteiten rond ons 40 jarig Lustrum, die begonnen met een zeer goed ontvangen bijzondere gecombineerde Huizer Courant/HKH-Lustrumuitgave over 'Huizer Lief en Leed', die aan leden en op ruim 6000 adressen gratis werd bezorgd. Wij kregen als HKH volop aandacht van de Gooi en Eemlander en het Nieuwsblad van Huizen in drie mooie artikelen. De jeugd-middag op 2 november moest jammer genoeg worden afgeblazen bij gebrek aan belangstelling, maar de open avond van 8 november was een daverend succes met bijna 120 bezoekers. Aan hen werd een scala aan 'lief en leed onderwerpen' voorgeschoteld, waaronder de verkiezing van het Huizer dorpslied (zie elders in de Ratel). Vervolgens de rondzending van een prachtige, extra dikke Lustrum Ratel, en op 21 november de boeiende en gezellige, vooral voor leden bedoelde, viering van ons 40-jarig bestaan, met opnieuw bijna 120 bezoekers! En o.a. daarin de zeer verdiende huldiging met uitreiking van het Huizer Insigne aan Wendy van Noppen door de loco-burgermeester Ronald Boom, voor o.a. 40 jaar hoofdredacteurschap van de Ratel (en voorgangers). Het wordt haar door iedereen zo gegund! En ook de erkenning van dankbaarheid aan Gerit Jongerden met zijn benoeming tot ere-

lid voor de al ruim 40 jaar durende inspanningen die hij heeft gedaan ten behoeve van behoud en zichtbaarheid van het Huizer Erfgoed binnen en buiten de Historische Kring Huizen.

Echt een lijst om vol trots op terug te kijken. En natuurlijk alle vrijwilligers die hier aan meegewerkt hebben nog eens heel erg te bedanken voor hun inspanning en tijd. Geweldig!

Opvallend is ook het forse aantal nieuwe leden (de afgelopen maanden zo'n 40!) die zich aanmeldde. Maar niet alleen zijn we heel blij met deze nieuwe leden, we verheugen ons ook over het groeiend aantal vrijwilligers die zich voor archief en andere werkzaamheden beschikbaar stellen. Hoopgevend! Maar nog meer handen en tijd dan we nu al van deze vrijwilligers krijgen blijft nodig om onze groeiende activiteiten te kunnen realiseren. Zo komt er een extra inspanning op ons af over de viering van 75 jaar Vrijheid in april/mei komend jaar. Vrijwilligers die ons daarbij willen helpen zijn zeer gewenst. Aanmelden graag bij onze secretaris, zie ook de oproep op bladzijde 2.

Het bestuur van de HKH heeft in de afgelopen maanden ook hard gewerkt aan een respons naar de Gemeente Huizen op het eerste concept van de Huizer Cultuur Nota. Samenwerking met zuster-organisaties blijft daarin een lastig maar noodzakelijk onderwerp, net zoals de behuizings- en opslagproblematiek die we iedere week weer ervaren; we barsten gewoon uit ons huidige jasje. Hopelijk leidt de Cultuur Nota naar oplossingen!

Maar nu eerst ook weer aandacht voor onze naasten in deze donkere en koudere december-dagen met de daarin zo bijzondere Kerstviering en -beleving en vervolgens een feestelijk Oud en Nieuw aan het einde van de maand om goed gemutst het nieuwe jaar in te gaan.

Het bestuur van de Historische Kring Huizen wenst u hele mooie dagen en heel veel goeds voor 2020!

Graag tot ziens op onze jaarvergadering en ledenavond van 12 maart 2020 in 't Visnet.

Ewoud Doyer, voorzitter

– AGENDA 2020 –

Dinsdag	21 jan, 18 feb	20.00 uur	Huizer Dialect Café, Toneelvereniging Ontwaakt
Donderdag	12 maart	20.00 uur	Jaarvergadering/presentatie
Donderdag	14 mei	20.00 uur	Thema-avond/presentatie
Zaterdag	6 juni	13.30 uur	Fietstocht 'Villawijken en landhuizen'
Donderdag	3 september	20.00 uur	Thema-avond/lezing
Zaterdag	26 september	10.30 uur	Historische fietstocht Oostermeent
Zaterdag	24 oktober	15.00 uur	Rondleiding Oude Begraafplaats
Donderdag	19 november	20.00 uur	Thema-avond/lezing

N.B. Actuele informatie over de activiteiten is te vinden op onze website www.historischekringhuizen.nl en op de facebookpagina www.facebook.com/historischekringhuizen.nl

De thema-avonden/presentaties vinden plaats in zalencentrum 't Visnet, de Ruyterstraat 7, 1272 SR Huizen. De startpunten van de fietstochten/wandelingen zijn op verschillende locaties. Ook daarvoor is de actuele informatie te vinden op de website of in de plaatselijke media. Toegang voor ledenavonden en deelname aan wandelingen en fietstochten: voor leden gratis, niet-leden betalen € 3,00.

Ons archief is in principe op zaterdag van 13.30 tot 16.00 uur geopend.

N.B. De entree van ons archief is aan de linkerkant van het gebouw, niet via de receptie van het Huizer Museum.

**CADEAU
TIP**

**Op zoek naar een goed, echt Huizers, cadeau voor
een zus, broer, moeder, vader, oma, opa, tante, oom,
vriendin, vriend of wie dan ook?**

Met een Jubileum Ratel van de Historische Kring Huizen kunt u goed voor de dag komen.

Verkrijgbaar op zaterdag bij het archief van de HKH (voor openingstijden en adres zie hierboven)
of bij de secretaris (06 - 51 29 24 23, info@historischekringhuizen.nl). De prijs bedraagt € 7,50 per stuk.

OPROEPEN

Voor een aantal nieuwe rubrieken en onderwerpen in 2020 vragen wij uw aandacht.

- Voor het meinumner van De Ratel in 2020, dat in het teken zal staan van 75 jaar Vrijheid, zoeken we korte verhalen, anekdotes en/of foto's van de bevrijding in Huizen. U kunt hiervoor contact opnemen met de redactie.
- In Huizen zijn er heel wat bedrijven en verenigingen die al 40 jaar of langer bestaan. Een aantal van hen vierden de afgelopen jaren zelfs hun 100-jarig bestaan. Wij zouden het ontzettend leuk vinden om met oude foto's en een mooi artikel in De Ratel aandacht te besteden aan uw bedrijf of vereniging. U mag zelf kopij aanleveren of we maken een afspraak voor een interview. Neem daarvoor contact op met de redactie (zie colofon).

VAN DE REDACTIE

Naar aanleiding van de serie over De historie van de postverzorging in Huizen (december 2018 – september 2019):

(1) we kregen van mevrouw G. Schram-Rebel nog een leuke anekdote. In de tijd dat haar ouders de slagerij Rebel op de Voorbaan hadden (daar waar nu De Lange Herenmode zit) was de familie Van Doorninck klant van de slagerij. De familie Van Doorninck woonde bij de Limieten, daar waar nu de familie Verwelius woont (Naarderstraat 282 volgens het adresboek uit 1952). De heer W.B. van Doorninck was technisch directeur van een handelsmaatschappij. Mevrouw Schram-Rebel bracht daar vroeger hun vleesbestelling en wist te vertellen dat de postbodes er vroeger van de familie Van Doorninck tussen de middag een warme maaltijd kregen.

Oproep: *Weet iemand meer te vertellen over deze familie Van Doorninck?*

(2) dan nog een rectificatie: niet Jaap Visser komt uit een gezin met twaalf kinderen, maar zijn vrouw Joke. Jaap komt uit een gezin met vier kinderen.

Op het artikel over de Oude Kerk in de Jubileum-ratel kwamen verschillende reacties waaruit blijkt dat de geraadpleegde bronnen niet meer up to date danwel niet zo betrouwbaar waren als aangenomen. Daarom langs deze weg de oproep wie er een artikel over de Oude Kerk wil schrijven? Wellicht kunnen we de mensen die gereageerd hebben aan elkaar koppelen tot een werkgroep Oude Kerk om gezamenlijk één of meer artikelen over de Oude Kerk te schrijven en in De Ratel te publiceren?

We beginnen deze nieuwe Ratel met de boekbespreking van Oud Huizen in Beeld, Omgeving

Havenstraat (2018) en Oud Huizen in Beeld, Omgeving Nieuwe Kerk (2019). De bijdrage van de Werkgroep Huizer Dialect gaat dit keer over het nieuwe dorpslied, dat tijdens de open ledenavond van 8 november gekozen is. Vervolgens de lange lijst van schenkingen in de afgelopen periode.

In de serie Philips in Huizen zijn we inmiddels bij aflevering 8 aangekomen; ditmaal met herinneringen aan de eerste radio-uitzendingen vanaf de Huizer zenders. Fokko Dijkstra schreef weer een verslag van de excursie naar Maarssen op 31 augustus en Henriek Dijkstra-van der Sloot maakte de mooie foto's erbij. Veel dank voor deze jaarlijkse bijdrage!

We vervolgen met het levensverhaal van mevrouw W. Hogenbirk-Baas dat Gerrit Jongerden en Willemien van Wessel-Van As met haar opschreven. Weer een boeiende levens-geschied-schrijving uit de twintiger, dertiger en veertiger jaren! Heel hartelijk dank. Gerrit Jongerden hielp ook mevrouw G. Schram-Rebel met het opschrijven van een stukje over Bijnamen – opnieuw een leuke en zeer gewaardeerde toevoeging aan de reeks persoonlijke verhalen in de Ratel. Daarna vindt u een Kerstverhaal (in dialect).

We eindigen met een foto-reportage van de jubileum-avonden van 8 en 21 november 2019. Een geschreven verslag van de viering van ons 40-jarig bestaan zal in de volgende Ratel worden gepubliceerd (als onderdeel van het jaarverslag van de secretaris).

Tenslotte wensen wij u graag alle goeds voor de feestdagen en het nieuwe jaar 2020.

Veel leesplezier gewenst,
*Janine van der Hulst-Veerman,
Wendy van Noppen en Janny Stevens*

**Inleverdata kopij voor volgende Ratels:
15 januari 2020 en 15 april 2020.**

NAWOORD

Dit is de laatste Ratel onder mijn verantwoordelijkheid als eindredacteur. Graag wil ik hier allen bedanken die in de afgelopen 40 jaar teksten en foto's bijgedragen hebben voor publicatie in het Berichtenblad en de Ratel. De verscheidenheid aan auteurs en onderwerpen was altijd groot en ik hoop en verwacht dat dit zo mag blijven. Ik voel me vereerd er bij betrokken te zijn geweest. Helaas zijn veel mensen die belangrijke bijdragen leverden inmiddels overleden; ik vind het dan ook fantastisch dat begin dit jaar 35 jaargangen van de Huizer Kring Berichten en de Ratel op onze website gezet werden en zo weer gelezen kunnen worden. Verder wil ik wat de redactie betreft graag Klaas Westland bedanken voor zijn Huizer betrokkenheid en Janny Stevens-Melein voor haar enthousiasme en sámen-werking. En Janine van der Hulst-Veerman aan wie ik het stokje mag over-

dragen. Dank je wel voor de enthousiaste wijze waarop je je dit jaar in de redactie aansloot bij Janny en mij, én voor al het werk dat je stak in onze jubileum-uitgaven. Janine en Janny, veel succes met alle nieuwe ideeën in en voor het nieuwe jaar – ik hoop er af en toe een steentje aan bij te dragen (als auteur!).

En tenslotte een groot 'dank jullie wel' aan alle medewerkers van Drukkerij/Uitgeverij Bout, bij wie we altijd welkom waren en die voor alle problemen een oplossing vonden. Van het 'kraken' van mijn grote 8" floppies van de AES tekstverwerker (wie weet nog wat dat zijn?) tot en met de grote (foto-)bestanden verstuurd met 'WeTransfer' die ik niet kon openen...

Met een hartelijke groet,

Wendy van Noppen

oud Huizen in Beeld 2018 (deel 8) en 2019 (deel 9)

Na in 2017 één jaar overgeslagen te hebben, presenteerde Drukkerij/Uitgeverij Bout in 2018 deel 8 in de serie Oud Huizen in Beeld tijdens de Huizer Dag/Open Monumentendag op 8 september. Onder de rubrieken Rondom de Havenstraat, Omgeving Taandersdwarsweg, Richting haven, Balatum alias Balamundi (BNI), Havengebied en Rouwzorg zijn opnieuw veel foto's uit diverse periodes verzameld. Het is een genoegen om er in te bladeren, herinnerd te worden aan de grote bedrijvigheid aan de Havenstraat en rond de haven, en je te realiseren dat er gelukkig toch nog wel veel herkenbaar is.

Op de Huizer Dag/Open Monumentendag van 2019, 14 september, was het de beurt aan deel 9, Oud Huizen in Beeld, Omgeving Nieuwe Kerk. Van de haven naar de eng, met de rubrieken Nieuwe Kerk, Voor Anker, Rondom de Nieuwe Kerklaan, Ceintuurbaan en omgeving, Rond de Lindenlaan en de Wijgert Kooijbuurt. Ook in dit boek is veel nog herkenbaar of herleidbaar en kunnen bijvoorbeeld de foto's van de Wijgert Kooij-buurt met recht uniek genoemd worden.

Voor mij persoonlijk is het een boek vol herinneringen, opgegroeid met mijn zusjes onder de klanken van de klokken van de Nieuwe Kerk. Als kinderen gingen we naar het huis van onze grootouders langs de muurtjes van de kerk, speelden op de akkers van de eng meteen achter onze tuin (rogge, aardappelen, voederbieten en een jaar niets), en maakten later de bebouwing richting het zuiden mee (inclusief Voor Anker, waar onze oma kwam wonen).

Mijn herinnering schoot soms te kort, maar een paar puzzels konden met behulp van het archief van de Historische Kring Huizen worden opgelost. Dat is m.i. één van de waardevolle aspecten van deze serie: namelijk het vastleggen van onze eigen geschiedenis in Huizen met (heel) oude foto's, maar ook en juist met foto's, feiten en verhalen uit 'mensenheugenis'.

Wendy van Noppen

*Oud Huizen in Beeld, Omgeving Havenstraat en Oud Huizen in Beeld, Omgeving Nieuwe Kerk
Uitgegeven door Drukkerij/Uitgeverij J. Bout & Zn.,
Ceintuurbaan 32-34 te Huizen (www.boutdruk.nl).
Prijs € 34,- per deel.*

't 40-Jarig jubileum van de Historische Kring is alweer achter de rugge. We hemmen d'r van ge-neuten. Ik wou d'r éen punt uitlichten, en wel 't nijwe Huizer lied. Hoo is dat zoë ëkómmen. Nou, dat zal ik 's uit de doken dooën.

Ik veun al langer dat 't Huizer (volks)lied dat we hadden z'n tijd wel ëhad had. Draed deur de naelde en de naelde deur de draed, waar zal-len wij dee vossies jagen, deur de elleboog of deur de wagen, en dan weer draed enz. Waar gaet 't aigelijk over, mar wainig minsen weten 't. 't Stampt volges mijn uit 18 hóngderd en meschien wel 17 hóngderd. Uit de tijd van de textielindu-strie. Draed deur de naelde is nog wel te begrij-pen. Mar een vossie deur de elleboog en deur de wagen jagen, is are kook. Volges mijn gaet 't over een weefgetouw. 't Vossie is de spoel waar 't gaeren óp zit en dee deur de draeien gaet van de wagen. De wagen is 't apperaat en elleboog slaet t'r óp dat 't vossie iedere keer weer vróm kómt. As 't nijt klopt hoor ik dat graeg. De conclusie is dus, uit de tijd uit. Tijd vur een nijw (volks)lied.

Ik had bij 't Huizer café een keer een óproop ëdaen óm een liedjen in te sturen en dan 't nijwe (volks)lied te kiezen. D'r kwammen mar twee in-zendingen binnen, éen van mijn en éen van Jaap Teuwissen. 't Is ëzungen, wel een bietjen rómme-lig, mar dat gaf nijt. De meeste minsen dee d'r too wazzen veunden 't versie van Jaap 't mooiste.

Too 't 40 jarig bestaen van de HKH d'r an kwam, hemmen we bedocht óm een wedstrijd uit te schrijven, óm een nijw (volks)lied te kiezen. In eerste instantie kwammen d'r mar bar wainig versies binnen, mar teugen de tijd dat 't feest d'r bijkangs was, strooëmden toch nog wat versies binnen. In totaal hadden we óp 't lest 8 versies; 6 daarvan wazzen te horen óp de eupen aauwud óp 8 november.

We hadden een jury, bestaende uit Janny Bakker, Saskia Riemens en ónze aigen Gerrit Jongerden. En zij keuzen vur 't Huizer Dorpslied, ëschreven deur Janine van der Hulst-Veerman mó't de titel "Ik hou van Huizen", óp de wijs van Ik hou van Holland. De tekst van 't versie staet hiernaest.

In de volgende Ratel wul ik de are liedjes belich-ten, wéél ze ëschreven het en hoo of ze heten. Wurd't vervolgd.

*Klaas van IJs van Jaap en
Jannemeut van IJzuk.*

*(N.B. de tekst van de liederen van Klaas Schipper en
Jaap Teuwissen zijn in december 2018 gepubliceerd.)*

Ik hou van Huizen

*Ik hou van Huizen, 't lag éëns an de Zuierzee
Een aindjen Huizen, niem ik mie van lieverlee
Daer waar de bótters varen in d'r groëtse kracht
En waar de hai zoë bleut in pimpelpaerse pracht
Ik hou van Huizen, mó't je bóssen en je hai
Jouw mooie strangden en kasselemai
Óp héél dee groëte aard,
al bin 'k van huis en haerd
Is het dorp Huizen mijn 't meeste waard.*

*Huizen, mó't je schaepies óp de hai daer
En soemers loëp ik oëk nog parte keer
Over de pieren tussen 't riet
Huizen, al gae ik naer vreemde strangden
En deurkruis ik alle langden
Jij zitten in m'n hart ëspiet.*

*Ik hou van Huizen, 't lag éëns an de Zuierzee
Een aindjen Huizen, niem ik mie van lieverlee
Daer waar de bótters varen in d'r groëtse kracht
En waar de hai zoë bleut in pimpelpaerse pracht
Ik hou van Huizen, mó't je bóssen en je hai
Jouw mooie strangden en kasselemai
Óp héél dee groëte aard,
al bin 'k van huis en haerd
Is het dorp Huizen mijn 't meeste waard.*

*Geschreven door Janine van der Hulst-Veerman
Met dank aan Klaas Schipper Werkgroep Huizer
Dialect voor de puntjes op de Huizer i.*

SCHENKINGEN in de afgelopen periode 2019

In de afgelopen periode mochten wij weer veel ontvangen. Als Historische Kring Huizen zijn wij ontzettend blij met al deze schenkingen. Hartelijk dank hiervoor.

Werkgroep Archief

- Mw. W. van Wessel-Van As: folder Rabobank inz. Kunstwerk, Rabobank kalender, folder Hervormde Gemeente Huizen, krant 50 jaar bevrijding;
- Hr. H. Borstlap: 2 afbeeldingen van de HZ108, bordje met de HZ108, boeken van de Balamundi, de NSF, sv Huizen, Zingen rond het IJsselmeer, Schokland de historie, klederdrachten, volksrijmen en een gemeentegidsje, proefschrift H. Honing, 2 posters van de Huizer dag, Statuten van de Reddingsbrigade, jaarverslag HZ108, lepeltje met het Huizer wapen, diverse plattegronden/kaarten, diverse foto's, kruik Huizer Botter Bitter, diversen i.v.m. Philips en diverse krantenknipsels;
- Kringloopwinkel Bakboord, via mw. Elly Kos en heren H. Borstlap en D. van Wolde: 17 boeken, kalender, ergooiersglas, tegeltje in lijstje, vaasje/bordje/herinneringsbord, kaarsenstandaard, vleesschaaltje van Potterie de Driehoek, slinger, tekeningen van B. Brobbel, G. Veerman en Piet Bos, Huizer kwartetspel, een klokje van AZC Crailoo, een koektrommel, een juk en een Huizer klederdrachtpop;
- Drukkerij/Uitgeverij J. Bout en Zn.: boek Oud-Huizen in Beeld, Omgeving Nieuwe Kerk;
- Mw. Elly Kos: theelepeltje met een Huizer mannetje en het wapen op de voorkant en op de achterkant Nederland. Wellicht is dit er een van een serie, wie weet meer?
Tevens 7 boekenleggers, o.a. van de Hervormde Gemeente, 't Visnet en het Huizer Museum;
- Mw. A. van der Poel-de Boer: een verhaal in dialect;
- Hr. G. Jongerden: 2 tekeningen door G. Veerman (botter en molen) en een bordje met: De groeten uit Huizen (klederdracht en de molen);
- Mw. A. Huizinga: 2 foto's;
- Mw. L. Rebel: een fotoalbum van de CJV 'Samuel' en diverse foto's;
- Mw. Honing: een Huizer kalender en ruim 300 platen met de Huizer klederdracht zoals vermeld in het boek: Nederlandse Kleederdrachten. De platen zijn inmiddels uitgedeeld op de ledenavond van 21 november en werden zeer gewaardeerd.

N.B. Nog even een klein oproepje. Wij verzamelen de gemeentegidsen van Huizen, omdat je hier veel informatie uit kunt halen van dat betreffende jaar. We hebben ze vanaf 1978, maar missen een aantal jaren. Wie kan ons hier aan helpen? We missen de jaren 1986-1987-1988-1991 en 2009. Werkgroep Archief.

PHILIPS IN HUIZEN

(deel 8)

Dit keer gaat het in de selectie uit de Nieuws-Golf (uitgave van de N.V. Philips Telecommunicatie Industrie, N.V. NEDERLANDSCHE SEINTOESTELLEN FABRIEK Hilversum) over:

MIJN OUDE A 415

De uitzendingen van het kortegolfstation PCJ prikkelden reeds vele jaren terug mijn verbeelding. Die prikkel was daarom zo onweerstaanbaar, omdat ik deze uitzendingen niet kon horen. De omroepontvangers uit die tijd immers, waren slechts ingericht voor midden- en lange golf ontvangst. Toen nu bovendien een boek verscheen, waarin van het wonderlijke – vaak nachtelijke – bedrijf op de Gooische heide werd verhaald, stond de noodzaak tot het bouwen van een ontvangertje vast.

Dat eerste toestelletje kan ik me nog goed herinneren: eigengemaakte mandbodemspoulen, beweegbaar opgesteld om de koppeling te kunnen instellen. Maar het trotse bezit waar alles om draaide, was een 4-volts triode-detector, een A 415. Deze batterijbuis met zilverglanzende ballon kreeg, evenals de meeste andere onderdelen, een ereplaatsje op de frontplaat. (In het kastje gaapte een lege ruimte, omdat haast alles buiten op was gemonteerd, zoals het hoorde in die tijd!).

Het inschakelen, nadat tenslotte alles in gereedheid was gekomen, werd een belevenis. Dat ogenblik, waarop de weinige onderdelen tot leven schenen te komen en de eerste geluiden

hoorbaar werden! Pas toen de PCJ- en PHOHzender konden worden ontvangen was de triomf volkomen. Urenlang werd geluisterd naar de gevarieerde programma's en al ging veel van de gesproken tekst verloren, omdat deze in een

vreemde taal werd uitgesproken, we bleven een toegewijd luisteraar. Sterker: het Spaans, Frans of welke andere taal Eddie Startz verder mocht gebruiken, paste volledig in het beeld, dat ik me van tevoren van het Happy Station had gevormd.

In die tijd ontstond het verlangen in de "radio" nog eens mijn beroep te vinden. Dat dit tenslotte zo is geworden, dank ik vooral aan de roepende stem van Eddie Startz. Later toen het eerste toestelletje allang was gesloopt, omdat de onderdelen en het kastje moesten dienen voor geperfectioneerder constructies, bleef ik de A 415 als een waardevol souvenir bewaren. Ook gedurende de oorlogsjaren, toen zulke buizen zo bruikbaar waren, bleef mijn oude A 415 als reliqui behouden.

Nu in de jubileumweek van Eddie Startz, is de oude buis nog eens tevoorschijn gehaald, heb ik nog eens weer gekeken naar vorm en glans. Toen is de buis weer opgeborgen in haar doosje, waarin hij al zolang werkeloos rust. Dierbare herinnering aan de dertiger jaren, aan "Happy Station", aan Startz.

A.J. DUIVENSTIJN

Dat was het voor deze keer. Wordt vervolgd!
Redactie

EVEN NAAR BUITEN... Excursie van de Historische Kring Huizen op 31 augustus 2019

“En nu naar buiten...” zal een gedachte zijn geweest van de rijke 18e eeuwse Amsterdamse kooplieden wanneer zij de stad konden verlaten voor een verblijf op hun buitenplaats langs de rivier de Vecht. De Historische Kring van Huizen is ook naar buiten gegaan. Op een zeer zonnige en warme zaterdag (31 augustus) heeft de Kring een bezoek gebracht aan Maarssen voor een bezoek aan de buitenplaatsen in de Vechtstreek.

Ontvangst

Om 11 uur werden we ontvangen op het terras van het Vechtstreekmuseum. Een ontvangst met koffie, thee, appelgebak en Ria Westland. Naar goed gebruik was dit tevens de gelegenheid om even bij te kletsen met de Huizers. De Huizer groep van 25 werd verdeeld over twee groepen en evenzovele gidsen voor een rondleiding door het:

Vechtstreekmuseum

In het museum is er naast de permanente tentoonstelling over de Vechtstreek een tijdelijke over de markante molens langs de rivier de Vecht: Wind, Water, Wieken en Werk. Op de vloer van de bovenverdieping van het gebouw, een vroegere tuinmanswoning en koetshuis, is een weergave aangebracht van de loop van de Vecht langs alle dorpen.

De rivier de Vecht is ontstaan als een stroompje door de veenmoerassen die na de ijstijden ontstaan zijn. In de tijd van de Romeinen was dit stroompje een zijarm van de Rijn geworden. De naam Vecht is afgeleid van Fecta wat stroom of vaart betekent. In de eeuwen erna wordt het gebied beheerst door de Hollandse graven, Utrechtse bisschoppen en Bourgondische herlogen. Na het rampjaar 1672 brak de bloeitijd van de Vechtstreek aan.

De rijke Amsterdamse kooplieden kregen behoefte aan huizen buiten de stad. Amsterdam was vol met lawaai, grachten die als een open riool dienden en het gebied langs de Vecht bood alle mogelijkheden voor

een aangenamer verblijf. Ook wilden de kooplieden hun verdiende centen goed beleggen. Rust, ruimte, schone lucht, een goede verbinding met Amsterdam met de trekschuit of koets. De streek zelf bezat voldoende klei en turf als grondstof voor steenbakkerijen voor de bouw van grote stenen huizen. De boerderijen op het landgoed produceerden het dagelijks voedsel en de plaatselijke bevolking ging aan het werk als huisknecht, keukenmeid of timmerman voor het onderhoud. De buitenplaatsen werden zelfvoorzienende gemeenschappen.

Met name de familie Huydecoper, wonend op de buitenplaats Goudestein, drukt zijn stempel op de Vechtstreek. Joan Huydecoper wordt als projectontwikkelaar avant la lettre bouwmeester van meer dan 25 buitenplaatsen met fraaie namen als Elsenburgh, Hoogevecht en Sluysoord. Er was sprake van een heuse buitenplaatscultuur. In luxe leven met een net iets mooier en duurder theekoepletje in de tuin dan de burens.

Nu, in 2019, zijn er nog steeds buitenplaatsen te vinden. Sommige worden (weer) bewoond, andere hebben nu een heel andere functie gekregen bijvoorbeeld als gemeentehuis of hotel en restaurant. Na deze wandeling door de tijd was het tijd voor de:

Lunch

In de hal van het streekmuseum werden we onthaald op een buffetlunch met broodjes en soep. Het was inmiddels behoorlijk warm geworden maar bij een parasol was buiten op het terras eten ook mogelijk. Na afloop was het hoog tijd om naar de opstapplaats van het schip te gaan voor de:

Vaart over de Vecht

Met een flink schip, gelegen net aan de rand van Maarssen, zijn we een stuk de Vecht afgevaren. Het is nauwelijks voor de stellen dat de Vecht, een vrij smalle en bochtige rivier, tot in de 19e eeuw deel uitmaakte van de Keulse vaart, de verbinding van Amsterdam via de Rijn met Duitsland. Het Merwedekanaal en het Amsterdam-Rijnkanaal hebben die rol overgenomen van de Vecht. Dwars door Maarssen heen ging het door Breukelen naar Nieuwersluis. Het landschap waar we door voeren veranderde na iedere bocht van het water. We voeren door het dorpshart van Maarssen en

Breukelen, langs achtertuinen van arbeidershuizen, langs kastelen: Nijenrode, Oudaen en Gunterstein. We zagen theekoepeltjes achter grote landhuizen staan, verrassende vergezichten als we tussen de weilanden voorbij Maarssen naar Breukelen voeren.

Opvallend is de beschoeiing van de kant van de Vecht. Deze bestaat over grote afstanden uit stapels dakpannen! Tijdens de dertiger crisisjaren van de 20e eeuw was dit een voorstel van koningin Wilhelmina bij een bezoek aan de streek. De steenbakkerijen konden hun dakpannen niet meer kwijt door de stagnatie van de bouw door de crisis. Versterking van de waterkant bleek uitkomst te bieden.

Het zwaaien, het keren van het schip voor de terugvaart, deden we in Nieuwersluis waar de Vecht iets breder is. Om aan het einde van de vaart in Maarssen weer te kunnen aanleggen voeren we iets verder naar een verbindingssluis met het Amsterdam-Rijnkanaal om ruimte te hebben om daar te zwaaien.

Afsluiting

Om 5 uur legden we weer aan en dat was tevens de afsluiting van de excursie van de Historische Kring. Op het bovendek van het schip onder de parasol was het heerlijk varen maar de eerste wolken van de verwachte weeromslag waren al zichtbaar. Met heel veel dank voor Ria Westland namen we afscheid van de Huizers.

Voorburg, september 2019

Tekst: Fokko Dijkstra

Foto's: Henriek Dijkstra-van der Sloot

UIT HET LEVENSVERRHAAL VAN WIJMPJE HOGENBIRK-BAAS

Ik ben geboren op 4 januari 1925 in de Elleboogstraat. Al gauw hierna verhuisden we naar de Gravenstraat maar vader kon daar niet wennen. “We móttén óp De Zuid an Janne” zei vader tegen moeder en we gingen op de Crocusstraat wonen. Mijn vader was Dirk Baas. Mijn moeder heette Jannetje Vreeswijk. We waren met vijf kinderen. Mijn zuster Jaan van 1922 was de oudste. Is slechts 61 jaar geworden. Daarna Jacob van 1923. Die is maar 23 jaar geworden. Dan kwam ik. Jannetje werd geboren in 1933 en is ook maar 68 jaar geworden. De jongste is Henk, die werd geboren in 1943, 18 jaar na mij dus! Hij leeft nog en is getrouwd met Dirkje Van As, nota bene een nicht van één van mijn ‘ondervragers’. Zo zie je maar weer, dat ’t halve darp familie van mekaar is.

Vader was in z’n jonge jaren sjouwerman in de bouw. Dat was heel zwaar werk. Tegenwoordig zijn er hulpmiddelen zoals liften maar vader liep met een aantal stenen op z’n nek, vaak de ladder op en zo moest hij dan een aantal metselaars bijhouden. In weer en wind. Na ’t avondeten als vader dan rustig zat, zei hij wel eens na een zware dag in wind en regen in de winter: “Nou de deur dicht want de stieg krijgen we toch niet warm.” Dat was al in de Dahliastraat waar we toen woonden. We hebben ook nog op de Eemnesserweg gewoond.

In de oorlog kwam de bouw langzaamaan stil te liggen en vader raakte werkeloos. Over die donkere oorlogsjaren zal ik verder maar niet uitweiden. Eén bijzonder verhaal zal ik vertellen. Zoals bekend, moesten bijna alle jonge mannen verplicht in Duitsland gaan werken. Zo ook Jaap v.d. Born (Jaap van Willempie), een bakker. Toen zijn derde kind werd geboren, is dokter Obbink, die ook verloskundige was, bij een Duitse instantie in hotel Bosch van Bredius geweest, om te regelen dat Jaap, vanwege die bevalling met verlof naar huis mocht. Dat lukte. Toen hij thuiskwam zei dokter Obbink: “Nu zal ik ervoor zorgen, dat jij niet meer naar Duitsland hoeft”. Hij kreeg van de dokter iets voor op z’n arm, waardoor hij excheem kreeg. Veel verband om die arm. Ik wist van niets en vroeg moeder – die het wel wist – wat Jaap toch had. “Bakkerseczeem”, zei moeder. Hij bleef dus als ‘zieke’ thuis maar moest wel regelmatig

Janie Baas, Wijmpje Baas en Jacob Baas

naar een Duitse instantie voor controle. Als Jaap ’t verband van z’n arm haalde, werd hij meteen weer weggestuurd want de Duitsers waren erg bang voor ziektes. Na de oorlog, met een tegengemiddel, was Jaap na een dag of tien weer van z’n eczeem af!

Toen na de oorlog de bouw weer op gang kwam, had vader kennelijk genoeg gesjouwd. Hij werkte daarna nog wel in de bouw met ome Henk Vreeswijk, maar dat was van korte duur. Hij kreeg werk bij de Balatum. Niet achter een machine, want dat was echt niets voor hem, maar bij de afdeling laten we zeggen – onderhoud. Eigenlijk de technische dienst. “Wat doe je daar Dirk?”, werd wel eens gevraagd. “Nou, sóms ’n stukkie ofbreken en sóms ’n aindjen ópbouwen”, was zijn antwoord.

Ome Henk Vreeswijk ging verder in de bouw. Met een compagnon onder de naam “Vlaanderen en Vreeswijk”. Ze kregen een groot project in Groesbeek, daar in de buurt was nogal wat verwoest in de oorlog. Ome Henk kwam bij ons om te proberen vader over te halen weer in de bouw te gaan en bij hem te komen werken. Maar vader deed het niet. Moeder zei: “Dirk, dat is niks voor jou”. Toen ome Henk weg was zei ze: “Dirk, ’s auwus zitten ze daer te kaarten en te rómmelen en je blijven de héële week weg: nijt dooën!”. Ome Henk had toen hij wegging gezegd, dat vader er nog maar eens over na moest denken maar er werd niet meer over gedacht. ’t Was wel zo dat je in

035 - 526 69 10
06 - 533 909 65

hagedoorn-makelaars.nl
• Gratis Taxatie •

KWEKERIJ SPILT

EENJARIGE ZOMERBLOEIERS
& PRACHTIGE BASKETS
UIT EIGEN KWEKERIJ

GROENTE- EN KRUIDEN PLANTEN

RUIM ASSORTIMENT TUINPLANTEN

WWW.KWEKERIJSPILT.NL

Huizerstraatweg 2, 1411 GN Naarden, 035-6949288

Bakkerij H. Kruijmer B.V.

Specialiteit in Huizer
speculaas en ontbijtkoek

Hellingstraat 14 • Huizen
Tel. 035-5253368

Damesmode „De Gunst”

*Een vertrouwd adres
in een nieuw jasje.
Een kijkje is zeer
de moeite waard.*

Damesmode „De Gunst”

Lindenlaan 7, 1271 AV Huizen, 035 - 5253747

Frank Walder - Setter Lady - Freya - Sommermann -
Toni - Sylbo - Zerres - Gelco - Freetex - Lebeck

Vleeswaren van **NICO & ALIE KLEIN** Groot in kwaliteit

Kaaphoornstroom 20, Tel. (035) 526 23 15
Beursweg 16, Tel. (035) 525 38 32
HUIZEN

**Donderdag op de markt in Bussum,
Wilhelminaplantsoen.**

**Zaterdag op de markt in Huizen,
Oude Raadhuisplein.**

**40 SOORTEN BONBONS
EN DIVERSE ANDERE
CHOCOLADE HEERLIJKHEDEN.**

IN EEN PRACHTIG AUTHENTIEK PAND OP DE HOEK
HAVENSTRAAT/MIDDENWEG.
KOM KIJKEN EN GENIETEN!

OPENINGSTIJDEN

WOENSDAG	10.00 - 17.30 UUR
DONDERDAG	10.00 - 17.30 UUR
VRIJDAG	10.00 - 18.00 UUR
ZATERDAG	10.00 - 17.00 UUR

INFO@SUIKELASCHUUR.NL
035-7852191

Guido Sterk

Juwelier

Oude Raadhuisplein 3 - Huizen

“de Brassershoeve”

Het gezellige ontmoetingscentrum voor 55-plussers

Stichting Gebruikers de Brassershoeve is gevestigd in een historisch pand op de Waterstraat 2 in Huizen.

Ons PROGRAMMA voor 3 donderdag winteravonden is:

9 januari: Muziekavond met piano en viool, een veelbelovende avond met klassieke & jazzy muziek

13 februari: Brand- & inbraakpreventie, info gegeven door de wijkagent en een brandweerman.

12 maart: Zwerftocht langs de prachtige steden langs de Zuiderzee met de Epidiascoop. Dit is een antieke overhead-projector met plaatjes op glasplaten. Plaatjes die u allemaal veel ah's en oh ja zullen ontlokken.

Aanvang alle avonden om 19.30 uur

Eind januari 2020 starten we weer met nieuwe cursussen dus schrijf u nu in!

Alle informatie over onze **activiteiten, cursussen** en de computer Helpdesk vind u op onze site **www.debrassershoeve.nl**

VAN DEN TOL

o p t i c i e n s

Oude Raadhuisplein 4, 1271 RH Huizen

Tel. 035 - 525 38 55

plein@vandentolopticiens.nl

Oostermeent-Oost 84, 1274 SN Huizen

Tel. 035 - 525 38 53

oostermeent@vandentolopticiens.nl

www.vandentolopticiens.nl

SCHUITEMAN

ACCOUNTANTS & ADVISEURS

- Accountancy
- Fiscale dienstverlening
- HRM
- Corporate Consultancy

www.schuiteman.com

Westland Verzekeringen
Makelaars in Assurantiën

Golfstroom 18
Postbus 38
1270 AA Huizen
Tel.: 035 5261370
Fax: 035 5240384

Westland Verzekeringen Digitaal
info@westland-verzekeringen.nl
www.westland-verzekeringen.nl

Wijmpje Baas, Nellie Vreeswijk met bril, Wijmpie Vreeswijk

de bouw heel wat meer kon verdienen dan bij de Balatum.

Bij de Balatum was ook nog wel eens 's zondags wat te doen. Op zekere zondag kwam Jan Mekers aan de deur. Die was bankwerker bij de Balatum en regelde verder ook nog zo 't een en ander. "Baas", zei hij, "je moet nu komen want er moeten kolen gelost worden voor de krachtcentrale". Vader zei toen: " 't Is zondag en uit principe doe ik dat niet". De volgende dag moest hij bij directeur Werda op 't matje komen. Die zei, dat ze vaders besluit respecteerden en een probleem was 't eigenlijk ook niet, want er zijn er genoeg, die 't graag doen. Daar waren ook wel Huizers bij. Je kreeg er extra voor betaald.

Vader heeft helaas zijn pensioen bij de Balatum niet gehaald. Hij is slechts 58 jaar geworden. Moeder heeft nog wel een aantal jaren een uitkering/pensioen van de Balatum gehad.

Toen ik 13 jaar was, ging ik werken. Dat na 7 klassen op de Wilhelminaschool bij meester Kuijsten. Ik was echter al voor 't eerst buitenshuis toen ik nog geen 4 jaar was en wel op 't Kleuterhuis aan het Wilhelminaplein. Moeder ging werken bij slager Van Hattum. 't Was een soort oppasdienst en

je kunt wel zeggen: een crèche, dus ze waren hun tijd ver vooruit! Het kostte niets. Ik moest overblijven en dat vond ik een ramp. Ik kreeg een trommeltje mee met twee sneetjes brood en een speculaasje ertussen. Ook een klein medicijnflesje met een beetje melk er in. 's Middags werd ik weer opgehaald door m'n zusje.

De wijk waar wij woonden, werd 'De Haardstede' genoemd naar de Woningbouwvereniging met dezelfde naam. Het gaat om de straten: Haardstedelaan, Tulpstraat, Crocusstraat, Narcisstraat, Bloemenweg, Dahliastraat, Seringstraat (deels) en de Eemnesserweg (deels).

Ik had in die tijd één vriendinnetje en dat was Nellie, een maissie van Jaantjen van IJzikie, ze woonde op Bloemenweg 10. We zijn altijd vriendinnen gebleven.

Toen ik 4 jaar was, ging ik naar de kleuterschool, naast de Wilhelminaschool. Er naast was een grote zandbak. Vraag me niet hoe we soms thuis kwamen! Juffrouw Van Duinen (zie foto rechts onder) zwaaide daar de scepter. 'k Weet er niet veel van te vertellen, ik weet nog wel dat ik de wc-tjes zo mooi vond, zo mooi laag.

Daarna natuurlijk 'de grote school'. 'Je kómmen per slot van rekening óp schooël ómdat je niks weten!' We hadden 40 kinderen in de eerste klas. Op alle banken had meester Kuijsten een briefje gelegd. Dat weet ik nog heel goed maar ik kon niets lezen! Er zaten slechts drie of vier meisjes met Huizer kleren in de klas. Zelf heb ik nooit Huizer kleren gedragen.

'k Was wel eens ondeugend op de lagere school. M'n vriendin Nellie en ik kochten duimdrop bij Geb van Pietje. Daar smeerden we eerst ons hele gezicht mee in en dan aten we 't op. Jongens uit de

Klasfoto van omstreeks 1928 van het voormalige Kleuterhuis aan het Wilhelminaplein nummer 7. Mevr. Hogenbirk kan zich nog goed herinneren dat de foto gemaakt werd. Ze had die dag als enige meisje geen strik in het haar. Waarschijnlijk had haar moeder daar in de ochtend drukte geen tijd meer voor gehad, maar gelukkig was de juf vindingrijk. Ze maakte een haarstrik van papier, zodat de kleine Wijmpje niet uit de toon viel. Wat mevr. Hogenbirk zich ook nog kan herinneren: het was tussen de middag op de bewaarschool altijd overblijven geblazen en dat vond ze verre van leuk.

hoogste klas moesten ons gezicht dan schoonmaken en dat vonden wij prachtig. Ik kreeg die keer op mijn rapport als cijfer voor gedrag een vijf en Nellie een vier! Met leren op school had ik geen problemen. Op mijn eerste rapport had ik vier negens en twee achten. 'k Had alleen een hekel aan tekenen. Dat kon ik niet. In de tweede klas begonnen we met leren van psalmversjes. Het allereerste dat ik leerde was 'Het ruime hemelrond, Vertelt met blijden mond' enz, Psalm 19 vers 1. De meester besprak elk jaar in de klas alle rapporten en dan hoorden we wie overging en wie niet. Hij zei een keer tegen mij: "Jij hebt een mooi rapport maar je zus heb ik aan haar haren trekkend moeten laten overgaan." School was niet haar sterkste kant. Na zeven klassen ging ik dus van school. Ik was toen 13 jaar en over verder leren werd niet eens gedacht, laat staan gepraat. Ook zelf kwam ik niet op dat idee, maar het zou – hoe dan ook – niet mogelijk zijn geweest.

Aan het werk dus. Ik moest om acht uur in Bussum zijn. Om half acht op de fiets, weer of geen weer, zes dagen in de week. Als er sneeuw lag en ik eigenlijk thuis wilde blijven, zei moeder dat ze wel een paadje vrij zouden hebben gemaakt!

De fiets had ik zelf opgespaard, van centen, stuivers en dubbeltjes, o.a. van Nieuwjaarsfootjes. Het was een zogenaamde gemoffelde fiets, dat wil zeggen, een opgeknapte oude fiets. Hij kostte 13 gulden en ik kocht hem bij Hain Kerkmeester, eind Wilhelminastraat hoek Tussenweg. Had ik maar geen fiets gekocht dacht ik later wel eens, dan had ik niet hoeven te werken!

Ik was echt niet gierig, wel heel zuinig. Ze zeiden dan thuis, dat ik Haindrik de Kruik wel leek! Hoe die man echt heette, weet ik niet, maar hij was altijd zijn centen aan het tellen, die hij in een kruik verstoppt had en vandaar. Ik ben nooit met de tram gegaan. Ik werkte op de Rhijnvis Feithlaan nummer 13 bij een dokter. Hij was 30 jaar, zijn vrouw 23. Ze hadden één kind. Ik was de huishoudelijke hulp en moest stoffen, bedden opmaken en dat soort zaken. Ik droeg altijd een wit schortje, alleen met vatenwassen deed ik een bont werkschort voor. Een wit schort was zelfs 'verplicht' als het spreekuur was en ik de deur voor de patiënten moest openen.

Er werkte ook een meisje voor dag en nacht. Eens in de 14 dagen kwam Aaltje Kos van de

Zeeweg – 'k zal maar geen bijnaam gebruiken – voor 't ruige werk. Ik vond het niks leuk om daar te werken als 13-jarige maar wat moest je anders? Ik verdiende drie gulden per week en mijn zakgeld was dertig cent. Na negen maanden zei mevrouw: "Kijk Wijmpje, dokter heeft 's zondags ook wel eens dienst en dat andere meisje heeft ook wel eens 's zondags vrij en als jij dan die zondag komt, alleen voor de bel, is dat opgelost". Ik kwam thuis met die boodschap en vader zei: "Dat gaet nijt deur". Toen kreeg ik een ëdaen (kreeg ik ontslag). Mevrouw zei dat ze al oog had op een ander meisje en die gaat zondag beginnen. "Dat zal dan wel nijt vuul soeps wezen", zei moeder.

Het is geen kwestie van er mee pronken hoor, maar vader was een zeer begaafde man. Hij legde ons ook de bijbel uit. Ik zei eens, dat hij wel dominee had kunnen worden. Hij zei daarop, dat hij dat graag had gewild maar er waren geen middelen.

In de krant werd een 'net dagmeisje' gevraagd, op Berkenlaantje 2. Daar woonde weduwe Verestra-v.d. Land. Ik werd aangenomen. Voordeel: niet meer naar Bussum om half acht, want pas om negen uur beginnen tot half één. Nadeel: 'k verdiende slechts twee gulden vijftig per week en

Wijmpje Baas, Hendrikje Baas-Honing, Janie Baas

zodoende 25 cent zakgeld. Een dochter woonde in Amsterdam. Kwam ik een keer 's morgens op 't Berkenlaantje, zat er een briefje op de deur met de boodschap: "Ik ben naar Amsterdam, haal het briefje weg". Ik een ochtend vrij, dacht ik. Kwam thuis en moeder haalde meteen de loper van de trap en ik moest de roeden poetsen! Kort daarop verhuisde mevrouw Verestra naar Amsterdam.

Daarna werkte ik nog enige tijd op de Nieuwe Blaricummerweg, vlak bij de Trappenberg. Dat was van negen tot drie uur en vier gulden in de week, later zelfs vijf. Intussen was het oorlog en ik werkte toch liever in 't dorp. Ik kwam toen te werken bij Jaap Schaap op de Ceintuurbaan. Getrouwd met Geertje Zeeman. Een lief mens. Daar kreeg ik zes gulden per week. Dat was ook voor halve dagen maar op vrijdag de hele dag. De kinderen in bad doen, dat was leuk. Ook was 't eten in de oorlog bij de familie Schaap beter dan bij veel andere mensen omdat hij in de handel zat. Geen zwarthandel hoor.

Op zekere dag kwam de mevrouw van de Nieuwe Blaricummerweg bij ons, of ik weer bij haar zou willen werken. Ik was niet thuis. Moeder zei, dat mijn vriendin Nellie wel tien gulden in de week verdiende! Krijgt Wijmpje bij mij ook, zei ze toen. Ik had, denk ik, geen moed om ook tien gulden aan de familie Schaap te vragen en moeder ging er heen. Het liefst zou ik wel bij Schaap willen blijven. Geertje was thuis en ze moest dat eerst aan Jaap vragen. Die voelde daar niks voor en zei, dat ik dan maar weer naar Blaricum moest gaan. Dat gebeurde maar het duurde niet lang. Moeder zei, dat ik maar als werkster aan de slag moest gaan. Dan kreeg je twee gulden vijftig per dag en had je in vier dagen ook tien gulden en nog twee dagen vrij

Het verenigingsleven was echt iets voor mij. Eerst zat ik op de kleine meisjesvereniging 'Het Mosterdzaadje'. Daar mocht je pas op als je 13 jaar was maar ik begon er als 12-jarige en dan was je zogenaamd aspirantlid. Gerritje Schaap van de kruidenierswinkel aan de Haardstedelaan was leidster. Ze was ook secretaresse van de meisjesvereniging 'Maria' waar ik lid van werd toen ik wat ouder was. Gerritje was zeer bekend in 't dorp. Ze overleed in de laatste week van december. Omdat er die week geen Kerkblad en geen Huizer Courant uitkwam, werd nog in de Oude Kerk voor-

Wijmpje leest haar verhaal voor, ter correctie (juli 2019).

gelezen, dat ze gestorven was. Dat was heel bijzonder. Normaal zou dat alleen in de Nieuwe Kerk gebeurd zijn omdat ze in de Zuiderwijk woonde.

In 1943, toen ik bijna 19 was, kreeg ik verkering met Jaap Hogenbirk. Daarna werkte ik nog een hele poos bij de schoolarts, mevrouw Damsté-Over, Dwarslaan 8 in Blaricum. Ze had drie jongens en ze woonde er met mevrouw Mulder, die had één zoon. Ze kwamen uit Indië en waren allebei weduwe. De mannen hadden ze zeer waarschijnlijk daar in de oorlog verloren, maar hoe of wat? Ze praatten allebei nooit over de oorlog. Mevrouw Damsté-Over (nooit werd ze mevrouw Damsté genoemd) zei eens, dat de kinderen in Huizen zulk mooi ondergoed droegen! Ik denk, dat men zich in Huizen daarvan niet bewust was! Ik heb daar erg leuk gewerkt en ik kon ook heel goed met mevrouw Mulder opschieten. Geen kwaad woord over mevrouw Damsté-Over hoor, maar mevrouw Mulder was wat zachtaardiger. Toen ik trouwde, kreeg ik zelfs haar zilveren schoentjes te leen.

Mevrouw Damsté-Over at altijd droog brood (zonder boter) met zure haring. Ze zei: "Ordinaire

boter (margarine) eet ik niet en roomboter betaal ik niet". Mevrouw Mulder zei: "Wijmpje, je mag best boter op je brood doen hoor". Elke week bracht Jan Veerman van de Iepenlaan een pot zure haring. De melkboer kwam elke dag met kar en paardje en die reed altijd de oprit op. Op een gegeven moment hadden de dames het pad met sintels laten verhard. Mevrouw Damsté-Over zei toen tegen de melkboer: "Melkboer, ik wil niet dat je met kar en paard over de sintels rijdt, want dan gaat het weer verzakken". Dus liep de melkboer voortaan vanaf de weg naar de voordeur. Nu zong hij bijna altijd, ook wel psalmen. Mogelijk zag hij in dat hele sintelpad een soort ijdele verwaandheid van de dames. Kort daarop hoorde ik hem eens 't pad opkomen terwijl hij zong: 'en ziet van ver met gramschap aan, de ijdele waan der trotse zielen!' De laatste twee regels van psalm 138 vers 3. Toen ik thuis kwam met het verhaal over het zingen van de melkboer, moest vader vreselijk lachen.

Na zes jaar verkering trouwden we in 1949. Het werd inwoning om te beginnen zoals voor heel veel mensen die in die jaren trouwden. We kwamen terecht op Hooghuizenweg 28, bij een alleenwonende vrouw van bijna 65 jaar. Ik was nog steeds in dienst bij mevrouw Damsté-Over. In die tijd kreeg ik schildklierproblemen en ik kon niet meer werken. Mevrouw vond het heel erg jammer maar ze had er natuurlijk alle begrip voor. "Wijmpje", zei ze, "als je doorgaat met werken loopt 't niet goed met je af." Gelukkig ben ik er helemaal beter van geworden.

Of ik ook nog naailes van de nonnetjes in Blaricum heb gehad wil je weten? Ja hoor. Moeder zei dat we allemaal naar de nonnetjes moesten om te leren naaien, "want zelf heb ik het nooit geleerd." Vader was er eigenlijk niet voor, maar het gebeurde toch.

Dat was dan in grote lijnen hoe mijn leven verliep tot mijn trouwen. 'k Veun 't arg mooi óm weer iets echt Huizers te kunnen praten. Dat de Huizer Courant er mee ophield, vond ik erg jammer. Ik genoot echt van die verhaaltjes van Bessie, Waimpie en Harpie. Dat verder het dorp helemaal het dorp niet meer is, moet ik ook met spijt vaststellen.

Huizen, 16 juli 2019

Over bijnamen of scheldnamen is altijd al veel te doen geweest in 't dorp en nog wel. Toen Willem Hekker een aantal jaren geleden zijn boek 'Huiszer Bijnamen' voorbereidde, zou hij van enkele families de 'waarschuwing' hebben gekregen, dat hun bijnaam/scheldnaam in geen geval mocht worden opgenomen. Dat gebeurde dan ook niet. Dat boek is dus niet compleet maar dat zou hij hoe dan ook nooit voor elkaar hebben gekregen. Hij heeft overigens best een interessant boek gemaakt (waar heel wat aan gewijzigd zou kunnen worden!) maar vooral over het ontstaan van de namen zou veel meer gezegd kunnen worden met vaak aardige anekdotes erbij.

Er zijn, denk ik, twee redenen waarom je een bijnaam/scheldnaam niet zou moeten gebruiken. De eerste is, dat mensen het soms héél erg vinden en er zich ook wel voor schamen, hoe onschuldig zo'n naam ook kan zijn. De tweede reden is als het gaat om een lichaamsgebrek of als een slechte gewoonte er mee wordt aangeduid. Hoe kom ik daar zo op? Wel, mijn ouders hadden een slagerij en wij heten 'Rebel'. Vaders bijnaam was echter 'Bakkertje' hoewel hij dus geen bakker was en ook niet 'Bakker' heette. Hij had de naam 'geërfd' van zijn vader en het zit 'm in een gebeurtenis zonder bijzondere betekenis van ergens rond het jaar 1870.

Mijn grootvader Cornelis Rebel, geboren 4 oktober 1863 en overleden 23 mei 1939, werd als 8-jarige door zijn grootouders in huis genomen omdat zijn moeder overleden was. Die grootou-

ders hadden een bakkerij. In die dagen kneedden ze het deeg voor het brood met blote voeten in een trog. Ze hebben mijn opa er ook in gezet en zeiden toen: 'Zo'n klein 'bakkertje'. En de bijnaam was geboren! Die ging dus ook op mijn vader over en een enkele keer vroeg men mij ook nog wel eens, of ik er één van Bakkertje was. Mijn oudste broer nam wel de slagerij over, maar hij werd nooit Bakkertje genoemd. De slagerij was nog wel lang bekend als Bakkertje. Het is nu de zaak van slager Welling, Voorbaan 5. Mijn opoe noemde mijn opa ook altijd Bakkertje in plaats van bijvoorbeeld Krelis of Kees!

Opa Rebel/Bakkertje is ook nog timmerman geweest. Zo circa 1900 ging hij 's morgens om vijf uur lopend naar Bussum en 's avonds natuurlijk lopend terug en een enkele keer met de tram. Dat zes dagen in de week. Hij werkte deels als kleine zelfstandige en verdiende gemiddeld zes gulden in de week. Dat telde hij dan 's zaterdagsavonds op de tafel uit. Soms zeven gulden en dat was een beste week. Heel soms wel acht gulden en dat was dan een hele goeie week. Toen gebeurde het eens dat hij elf gulden op de tafel uittelde wat dus buitengewoon was. De reactie van opoe: 'Zeg, Bakkertjen, je hemmen toch nijt ëstølen?' (Je hebt toch niet gestolen?).

Dat alles over de zeer onschuldige bijnaam Bakkertje. Er zijn vast nog wel meer lezers van De Ratel die een aardig verhaal over de geschiedenis van een bijnaam kennen.

Gerie Schram-Rebel
juni 2019

BITTERZEUT - EEN BITTERZOET KERSTVERHAAL

Óp dringend verzoek van 't hoëfd van de wijkverpleging neemt Marrie toch nog een extra klant vur huis-houwelijke hulp an. 't Zou mar vur drie maanden wezen, van oktober tot en met december. 't Werkhuis leit an de rangde van Laren in een zijstraet van de Torenlaan.

Ze kan de straet waar mevrouw Snoeck wooënt en is nijt verrast deur de groëte ofmetingen van 't in dónkerbruin bakstéén ópétrukken huis dat ómgeven is deur hoëge dónkergrøne coniferen. 't Het iets weg van een Engels huis. Vur de raemen hangen vergéelde gurdijnen. Marrie zet d'r fiets teugen

de gerasiedeur. In gedachten verzunken loëpt ze langëst de hegge en wul anbellen. Mar dan ziet ze dat de deur al óppe staet. In de deureupening staet een iel minsie.

Marrie steekt glimlachend d'r handg uit en zait: 'Hallo, ik ben Marrie, uw werkster.' De handg van mevrouw vòlt zoë voës an as ongekoekte vermicelli. Een vurzichtige glimlach beangwoord dee van Marrie. 'Mevrouw Snoeck. Aangenaam kennis te maken. Kom gauw binnen, de warmte komt er niet in.' Heur stem klinkt zacht en deftig: 'Dit is de hal en hier kun je je jas ophangen.' D'r dunne narm wijst sierlijk naer de kapstok. Mevrouw Snoeck is zeker twee koppen klainer dan Marrie is. Heur haeren binnen slordig ópësteuken en pieken alle kangten uit.

Marrie hangt d'r jas óp, trekt heur schooënen uit en d'r muilen an. In de ruime donkere hal liggen vloer-kleejen dee schooën of binnen. Mevrouw Snoeck gaet heur vur naer de keuken. Deur het keuken-raem ziet ze de mót struiken overwoekerde achtertuin. De kassies ónger 't anrecht hemmen een lichtblaauwe kleur en vur 't geutstéenkassien hangt een groezelig gurdijntjen. Links in de hoek staet een Etna gasfurnuis. In de are hoek een gaskachel dee zachies brangdt. Daervur een róngde eettafel mót vier stoeëlen.

'Zullen we eerst een kopje koffie drinken in de woonkamer? Dan kunnen we even kennis met elkaar maken en vertel ik wat ik van je verwacht.'

Marrie knikt. Van een stuk bolle kook snijdt mevrouw Snoeck vier dikke plakken of en smeert t'r een dikke laag goeëie bótter óp. Marrie iezelt t'r van.

'Wil jij het dienblad voor me meenemen?'

'Natuurlijk.'

Mevrouw Snoeck gaet heur vur naer de groëte lichte wooënkamer. Óp de gróngd legt een crèmekleurig kleed. In de vensterbank staen verdorde planten, stapeltjes verkleurde boken en vergéelde tijdschri-

ten. 't Is overduidelijk dat 't mins gien grøne vingers het en nijt van ópruimen houdt. Of ze mót van 't geritsel van droëg blad en ofgeschreven boken en tijdschriften houwen? Marrie's hangden beginnen te schoeken óm ze in de ofvalbakken te gooien. Mevrouw Snoeck niemt plaes in een beige fauteuil en Marrie op de bank dee zoë zacht is dat Marrie d'r wel een hallëve meter in wegzakt. Gauw schiet ze naer vurren óp 't puntjen van de bank.

'Voor ieder heb ik twee plakjes zelfgebakken gemberontbijtkoek afgesneden,' zegt mevrouw Snoeck resoluut. Marrie eet nooit bolle kook en dan mót gember? Éën zou ze d'r nog wel weg kunnen krijgen, mar twee? Mót een bietjen geluk verblómd de dikke laag goeëie bótter de scharpe gember smaak. Vurzichtig zet ze d'r tangden in de zachte kook en kaauwt. 't Val t'r mie. De smaak is bitterzeut.

'De tweede plak is voor bij de tweede kop koffie.' Het klinkt bijkangs as een bevel. Marrie kaauwt, drinkt en knikt as mevrouw Snoeck vertelt. Ze prambeert te onthouwen wat of ze zait. Vur de badkamer: grøne zeep. De wooënkamer alléëinig stoffen en zuigen en daarbij ók nijt de spinraggen vergeten. De kleejen in de hal nijt zuigen mar uitkloppen, want dee binnen 'zeer delicaat'. As of ze nijt ëzien had dat de kleejen schooën of binnen. 'Als je afval hebt verzameld, gooi ik dat in de vuilnisemmer. Je kunt de zakken uit de prullenbakken bij de achterdeur in de garage neerzetten. En de koelkast..., die maak ik zelf schoon.'

Ze begint d'r werk in de wooënkamer. In de bokenkast steat óp de darde plank van óngereren een héële serie fotolijssies. Óp éën van de kiekies staet een jóng mins, waarvan ze de trekken ziet, dee ze ók in 't gezicht van mevrouw Snoeck ziet. Dat is vast heur dochter. D'r staen trouwfoto's en babyfoto's. Mar d'r is iets wat Marrie ópvalt an de foto's. Ze kan alléëinig nijt zoë goeëd verklaren wat. Ónger de eettafel staet een prullenbak, héëlemol vol mót proppen beschreven pampier. Ze sluit de zak en bringt um naer de achterdeur in de gerasie dee an de keuken grenst. Deur 't raem van de achterdeur, ziet ze links de vuilnisbak staen. De deur zit óm slot en de sneutel is nerrëges te bekennen. Mót d'r neus bijkangs teugen 't raem ëdrukt loert ze in de achtertuin. As ze d'r aigen ómdraeit, schrikt ze. Mevrouw Snoeck staet pal achter heur en kijkt t'r deurdringend an. Marrie vòlt d'r aigen betrappt en stamert: 'De zak met afval. Alstublieft.'

Mevrouw Snoeck pakt de zak an: 'Ga maar verder met je bezigheden.'

Marrie maakt anstalten óm weg te loëpen. In d'r oëghoeken volgt ze stiekem mevrouw Snoeck en ziet nog net dat ze een blómpot van een plank in de gerasie of haalt. Vur dat mevrouw d'r het ómëdraeid, staet Marrie al in de keuken.

In de dagen daernae tolt 't in d'r hoëfd van de vragen,

mar dee ze óp 't ouwe mins óf nijt durft te vragen. Ze vòlt an dat heur bemeuënis waarschiynlijk arg ónbeleefd over zou kómmen. Wat zou ze graeg wullen vragen wéél al dee minsen óp dee kiekies binnen en waaróm ze nijt bij de vuilnisemmer mag kómmen.

't Kost Marrie ellëke week meer meute óm dee twee plakken gemberkook van mevrouw Snoeck weg te werken. Nijt ómdat ze ze nijt lekker vijndt -ze is óngertussen wel an de smaak ëwent ëraakt- mar ze houdt gewooën een bietjen van ofwisseling. Ze mót maar ies een pongd sóndeerklaasgoeëd mienemen. Óngertussen vertelt mevrouw Snoeck ammar meer over d'r aigen. Over d'r verleejen, over d'r man en over d'r huisouwen. Mevrouw was stenotypiste in Engeland mót de Tweede Werreldoorlog. Heur man leerde ze kórt nae de oorlog kennen, mót een tentooënstelling van Marc Chagall in Amsterdam. As getrouwd mins was 't in dee tijd nijt gebruikelijk dat de vrouwmensen werkten. As kunsthangelaar raisde heur man vuul en zij was dan mie. Totdat hulle eerste kijnd ëbeuren wurden. Zoëdra dat kijnd oud genógt was raisden hulle mót z'n dreeën. Ze verbleven in de mooiste hotels. Later verdiepten heur man dum in de geschiedenis van ouwe kerkeuren en maakten d'r hóngderden kiekies van. Ze laet Marrie 't fotobook zien. 'Kijk, zie je die kerkeur, deze is vervaardigd door de Italiaanse beeldhouwer Lorenzo Ghiberti.'

'Dan heeft u vast veel kerken van binnen gezien,' zegt Marrie.

Ze beangtwoord Marrie mót een blik as of ze ter plakke in een aerëpël is veranderd.

't Is knap haerig óp dee novemberdag. 't Ovvëvullen blad van de boëmen langëst de Torenlaan laet een oranje-bruin kleed achter óp de klinkerweg en in de kangt. 't Duurt langer dan gewooënlijk vurdut mevrouw Snoeck de vurdeur óp doeët.

Marrie twijfelt. Is t'r wat ëbeurt? Of is ze nijt thuis? Ze het nijt ovvëzaid en vurrige week niks deurëgeven. Ze mót t'r toch wezen, nijt dan?

Dan hoort ze gerómmel achter de vurdeur. De deur gaet óppe. Mevrouw Snoeck draagt een duster. 'Goeiemorgen Marrie. Ik voel me vandaag niet lekker. Je mag weer naar huis als je wilt?'

'Nee, ik kom u gewoon helpen hoor. Gaat u maar terug uw bed in, ik ken de weg. Heeft u al ontbeten?'

'Nee.'

'Zal ik een lekker ontbijtje voor u maken? Houdt u van een gekookt eitje?'

'Wel lekker.' Vurzichtig loëpt mevrouw Snoeck de trap óp.

Marrie zet 't dienblad vast klaer. In de koelkast ziet ze alléénig goeëie bótter, een aindjen kaes en een

fles melk staen. Een mins alléénig het netuurlijk nijt vuul eten in huis, mar hier staet wel héél bar wainig in de koelkast. Mevrouw Snoeck had heur toch verteld dat ze ellëke vrijdag mót de buurvrouw bós-schóppen doeët?

De koffie is ëzet, 't ai ëkookt en de snie broëd ës-meerd mót een plak keas d'r óp. Óp tafel staet een bóssie blómmen. Ze trekt t'r een roës uit en zet dee in een glas óp 't dienblad. Dat ziet t'r neutig uit. De korst van de kaes gooit ze in de prullebak, dee vreemd genógd héëlemol vol zit. Ze pakt de zak d'r uit en zet hum bij de achterdeur. In dee toostangd kan mevrouw nijt naer buiten óm 't ofval in de vuilnisemmer te gooien. Marrie kijkt óm d'r aigen héëne. Zachies loëpt ze vróm naer de hal en luistert ónger an de trap. Alles is stulle. Ze draeit d'r aigen óm naer de keuken, loëpt via de gerasie naer de achterdeur en grijpt de blómpot óp de plank en de sneutel van de achterdeur. Vurzichtig eupent ze de achterdeur en loëpt mót de volle dichtgeknoëpte zak naer de vuilnisemmer. Ze eupent de dessel óm 't ofval d'r in te gooien. Van schrik laet ze de dessel los en mót een harde knal valt de dessel dicht. Wat was dat? Zag ze 't goeëd? Ze eupet de dessel ópnijw. Ze kijkt in de emmer. Ja, ze zag 't goeëd. Snel gooit ze de ofvalzak d'r boven óppe. Wat is hier an de hangd?

As ze vrómkómt in de keuken schenkt ze de koffie in en zet het téeltjen mót de snie broëd en 't gekookte ai in een aierdoppie op 't dienblad. Het ziet t'r gezellig uit, mar de schik het een knaauw ëkregen deur wat ze net ëzien het. Ze loëpt de trap near de slaepkamer.

Mevrouw Snoeck is rechtóp in slaep ëvullen, d'r hooëfd lónt teugen de muur en d'r móngd is een aindjen ópëvullen. Ze snurkt zachies. Gelukkig, ze het de klap van de dessel nijt ëhoord.

'Mevrouw? Uw ontbijt.' Zachies schudt Marrie an d'r dunne schouwer en mevrouw Snoeck eupet d'r oëgen. Mevrouws wangen gleuïen roëd. Marrie veult heur vurhooëfd. Koors. 'Ik zal een asperientje voor u halen.'

emmer: 'Je moeder verwacht je elk weekend. Op vrijdagochtend haalt ze boodschappen met de buurvrouw en op zondagavond gooit ze al het eten weg.'

Emma knikt.

'Ik hoef niet te weten wat er gebeurt

is, dat gaat mij niets aan.'

Emma schudt d'r hoëfd, heur schouwers schokken, traenen rollen over d'r wangen. 'Wat moet ik doen?' 'Wat je hart je ingeeft,' angtwoord Marrie. 'En wat je ook beslist, je hebt dit niet van mij. Goed?'

Emma knikt.

Mót een alderasie maakt Marrie d'r werk of. Vurdat ze in heur auto stapt, loëpt ze nog effe naer de buurvrouw óm heur te zeggen dat mevrouw Snoeck mótkoors óp bedde legt. De buurvrouw beloëft een oëgie in 't zail te houwen. Ók bringt ze 't hooëfd van de wijkverpleging óp de hoëgte van mevrouw Snoeck's toestangd.

As Marrie thuiskómt, het ze zin óm d'r aigen warm an te kleejen, en een flink ainde te gaen loëpen. Ze loëpt langëst de achterkant van een eethuis waar lekkere kruiëge luchten heur tegemeut kómmen. De achterdeur van 't eethuis gaet óppe en Marrie ziet dat de kok een nemmer vol etensresten in de vuilnisemmer gooit. Zoë zunde van al dat eten. Maar ja, as 't nijt ópëgeten wurden. Mót een schok blijft Marrie staen. Inéénzen begint t'r iets te dagen bij d'r.

Een week later is mevrouw Snoeck weer wat ópëknapt, mar ze kijkt nijt arg vrolijk.

'Volgende week is 't al kerst,' zegt Marrie dee 'n praatje prambeert an te knoëpen.

Mevrouw Snoeck knikt en draeit d'r aigen óm richting trap en zait óp matte tooën: 'Ik ga boven strijken.'

'Is goed, ik red me wel,' Marrie pakt de stofzuiger en vertrekt naer de wooënkamer. Dear geat ze op zeuk en vijndt wat ze vijnden mótk.

Mót het adres wat ze éveunden hét, geat ze de are dag op de groëte stad an. 't Is dainzerig as ze mot de bus near Bussum en mot 't spoor óp Amsterdam an geat. Éënmol in de groëte stad is 't een héël gezeuk, mar dan vijndt ze het adres. Ze belt an. As de deur wurden ëeuped staet er een iel mins vur heur. Marrie steekt d'r hangd uit óm d'r aigen vur te stellen.

De hangd van de vrouw vølt zoé voës an as ongekookte vermicelli. 'Marrie, aangenaam kennis te maken.'

'Emma,' angtwoordt de vrouw.

De oëgen van Emma draeien of van 't gezicht van Marrie naer iets wat ze ónger d'r narm het. Marrie volgt heur blik. Bijkangs vergeten. De bolle kook. As Marrie ópkijkt, ziet ze dat de oëgen van de vrouw vol traenen staen en mótkibberende stem nódigt ze Marrie uit óm d'r in te kómmen.

Marrie vertelt Emma over de inhoud van de vuilnis-

Nae de kerstdagen kómt Marrie vur de leste mótkbij mevrouw Snoeck. Mevrouw is ópgewekt. Ze neuriet een kijversie. Marrie glimlacht.

Bij de koffie vertelt mevrouw dat ze óp kerstavond naer de kerk in 't darp ëweest is.

'Mijn man vond de deuren van die kerk zo lelijk, dat we nooit aandacht aan de Grote Kerk hebben besteed. De vrouw die op visite kwam, vroeg of ik zin had om mee te gaan.'

Marrie is nieuwsgierig naer 'de vrouw' mar dorst niks te vragen. Nae de koffie vliegt ze mótk een alderasie deur 't huis deur. Vur ze 't weet is de margen vurbij en staet ze bij de vurdeur óm óp huis an te gaen. Mevrouw Snoeck zait, dat ze effe mós wachten. Ze hoort mevrouw Snoeck rómmelen in de keuken. Mót een groëte bós blómmen en iets ónger d'r narm loept ze óp Marrie of. Mót een sierlijke hangdbeweging overhangdigt ze Marrie de blómmen, ze kómt dichterbij en geeft heur een poes óp d'r wange en zait óp warme tooën: 'Dank je wel voor al je goede zorgen.' Mevrouw Snoeck grijpt naer 't pakkien ónger d'r narm: 'En deze is ook voor jou. De vrouw die hier met kerst logeerde, vond het huis er netjes en schoon uitzien. Ze vroeg me om jou dit te geven.' Mevrouw Snoeck drukt een in cadeaupapier gewikkeld pakkien in Marrie's hand. 't Is rechthoekig en vølt zacht an.

'Pak het thuis maar uit.'

Marrie bedankt mevrouw Snoeck mótk een poes óp d'r wange. Ze zait gedag, draeit d'r aigen óm en loëpt gauw naer d'r fiets.

Vurdat ze op d'r fiets stapt kan ze d'r nijwschierigheid nijt bedwingen en scheurt ze 't cadeaupampier los. Ze glimlacht. 'Bolle kook mótkember,' mompelt ze schor.

Vertaald door Klaas Schipper

Geschreven door Janine van der Hulst-Veerman

OPROEP: We zijn nog op zoek naar foto's van deze avond. Heeft u foto's gemaakt? Stuur ze dan naar de redactie van de Ratel.

**Tony Grolle en Martin Geers,
met 'Lief en leed in Huizen'**

Mijndert Rebel en Klaas Vos met voor- dracht 200 jaar begraven in Huizen

FOTO-REPORTAGE VAN 21 NOVEMBER
LEDENAVOND 40 jaar bestaan HKH

Wendy van Noppen vertelt

Uitreiking Huizer insigne aan Wendy van Noppen door Ronald Boom (loco burgemeester)

Benoeming erelid Gerrit Jongerden

Eef Tielkemeijer en Marrie Schipper

Vróm in 't darp

Overzicht feestzaal

Als er wat te vieren valt, even naar uw slijter

Wijnhandel-slijterij

RELATIE-GESCHENKEN

Anno 1936

in 't Hart van Huizen

Achterbaan 36, 1271 TZ
Tel. 035 - 525 33 84

*Verhuur complete mobiele BIERTAP-INSTALLATIE,
glaswerk etc.
Dé adviseur van gastvrije mensen.*

DE LANGE HUIZEN

VOORBAAN 17 HUIZEN WWW.DLNG.NL

VOORBAAN 35, 1271 RR
TEL. (035) 525 33 09

U bent van harte welkom

**voor uw informele bijeenkomsten
en uw zakelijke bijeenkomsten.**

't Visnet is een modern kerkelijk centrum
van de Hervormde Gemeente in Huizen.
In 't Visnet vinden diverse kerkelijke
activiteiten plaats, maar dit gebouw leent
zich ook voor allerlei andere doeleinden.

De Ruyterstraat 7
1271 SR Huizen
Telefoon: 035 - 5253777

Riool verstopt?

Bel 035 - 525 23 19

**24 uurs
service**

Snelle ontstoppingsdienst voor particulieren, bedrijven en overheid

Leidinginspectie met behulp van camera

Stankoverlast opzoeken zonder breekwerk

Aanleg, vervangen en reparatie van riolen

Reinigen van hoofdrielen en straatkolken

Onderhoud en reparatie van pompen en rioolgemalen

Ledigen en reinigen van olie-afscheimers

Ledigen en reinigen van vetafscheimers

Eigen verwerkingsinstallaties voor div. afvalwaterstromen uit riolsystemen

www.teeuwissen.com

Bestevaer 50, 1271 ZA Huizen Tel. 035 - 525 23 19 Fax 035 - 524 09 82
Mercuriusweg 39, 3771 NC Barneveld Tel. 0342 - 425 678 Fax 0342 - 425 677

TEEUWISSEN
rioolreininging